

Generalitat de Catalunya, Passeig de Plà i Mirgall, 58. El dol s'ha acomiadat a la cruïlla del Saló Fèrrer Galan-Ronda de Sant Pere.

EREN LES AVANÇADES DE LA PROTESTA POPULAR...

MANDRIN EL BANDOLER

UNA DE LES FIGURES MES SINGULARS, MES BELLES
I MES FAMOSES DE LA HISTORIA ANECDOTICA DEL MON

MANDRIN

CATALUNYA A L'ESTRANGER

"...infinitat de congressistes vingueren a felicitar-me i a fer-me present la seva adhesió a l'Espanya republicana", ens remarca el Dr. Vives

Maniobres feixistes que fracassen

Una conversa ocasional, gairebé agafada al vol, ens descobrí el tema d'una informació. Tres metges eminents, dos d'ells catalans, han assistit recentment al Congrés Internacional d'Higiene Mental celebrat a París. El qui portava la iniciativa de la conversa és el doctor Salvador Vives, delegat especial dels Serveis de Psiquiatria de la Generalitat de Catalunya, el qual va assistir al dit Congrés com a delegat de la Generalitat i representant del Departament de Sanitat i Assistència Social.

El doctor Salvador Vives, eminent psiquiatra, amb els seus col·legues doctors Mira i Sacristán, han destacat per la seva tasca en les ponències presentades en el dit Congrés. I hem pregat al doctor Vives que ens concedís una conversa per tal de poder assabentar els nostres lectors del que ha estat el Congrés d'Higiene Mental de París, i allò que hi han fet els nostres representants.

CARA A LA BARCELONA DEL SET-CENTS

Aquest matí, hora i dia assenyalat pel doctor Vives, ens hem personat al seu despatx del Departament de Sanitat de la Generalitat. Despatx sobri, clar, amb grans finestres obertes als barris de la Barcelona del set-cents. Contrast viu entre l'arquitectura llisa, rectilínia, atrevida i alegre de l'edifici oficial, enmig de l'arquitectura arcaica i fins absurda de les cases baixes, de façanes oxidades per la pluja de més d'una centúria, amb els balcons i finestres plenes de galledes florides i terrats amb porxos de fusta.

Esperem. A la part del fons, una tela de colors frescos. La curiositat del reporter el porta a examinar un paper que penja de la taula davant seu. I llegim: «Monsieur le Président. Mesdames, Messieurs»

«VOLEM COL·LABORAR AL PROGRÉS HUMÀ»

El reporter passa la vista ràpida pel document, atret per les paraules que l'encapçalen. És l'allocució pronunciada pel Dr. Vives a la Sessió de Clausura del II Congrés Internacional d'Higiene Mental de París. I en la lectura ràpida trobem aquest paràgraf interessant per la significació que té:

«No us parlaré pas, senyors, congressistes, dels esforços fets a casa nostra per tal de procurar el progrés en els estudis de descoberta de la Higiene Mental. Tampoc no us parlaré dels nostres projectes que són nombrosos, ni de les nostres realitzacions que són moltes. Nosaltres treballam així, perquè el nostre país i la República Espanyola amb la qual estem fraternalment units, volem col·laborar lleialment, sense cap reserva al progrés humà, dintre la pau i la solidaritat amb tots els països. Nosaltres volem seguir amb fermesa el nostre camí, sense desmarcar-nos del nostre camí, seguint el vers bell i assenyalat del gran poeta castellà Fray Luis de...»

UN PAÍS QUE SAGNA

«Que de coses us diria jo encara si donés lliure curs als meus sentiments!... Però jo vinc d'una país que sagna. Jo vinc —per dir-ho amb els mots de l'eminent director de l'Institut Francès de Barcelona— d'una terra heroica, martiritzada, adolorida, i jo sento que la meua fidelitat inextinguible al meu turment, la meua participació profunda a la seva angúnia, m'imposen el silenci...»

Paraules senzilles, però plenes d'emoció sincera: paraules d'un home que sent pesar damunt seu la responsabilitat de la representació que ostenta paraules d'un home que treballa per la causa que el poble defensa amb les armes a la mà.

El doctor Vives no es fa esperar. El tenim davant nostre: mirada penetrant darrera uns ullers, boca en una gruixuda i un front ample i bru. Parla decidit amb paraules concretes.

Parlem del Congrés de París: ens diu:

CATALUNYA A L'ESTRANGER

«Aquesta vegada més que mai, Catalunya no podia deixar de fer acte de presència a aquest congrés, precisament perquè engany hi assistien representants de quaranta països i estaven directament representats trenta governs. Ni el Govern de la República ni el de la Generalitat»

"Catalunya no podia faltar en aquest Congrés científic...", diu el Dr. Vives al nostre company (Puig-Farran)

«...no podien per aquest motiu, deixar de fer acte de presència en aquest gran Congrés científic. Hauria semblat que ens desenteniem de tota col·laboració internacional i amb la nostra absència hauríem contribuït a fomentar la versió feta circular pels facciosos que als «roigs» dels seus anims l'esperit de destrucció. Fa bé el Govern, especialment el de la Generalitat, d'enviar els seus representants a tots els congressos i de fomentar tot allò possible, les manifestacions artístiques i culturals a l'estranger. No tinguem cap dubte que aquesta campanya ens ha fet guanyar molts adeptes. Un concert de Pau Casals, una audició de la Còpia Barcelona, l'actuació d'un grup d'esportistes, la intervenció tècnica o científica d'un representant nostre en un Congrés, tenen avui una gran eficàcia en l'aspecte preparand per la nostra causa».

ELS TEMPS DE LA DICTADURA

«Ha estat molt laboriós el Congrés? —Molt, i crec que el més laboriós de tots els celebrats. Jo vaig assistir a la Primera Conferència Internacional celebrada a París l'any 1922. Jo era llavors director del Manicomí de Sant. I en va delegar la Manicomí. No hi havia assistit a cap «res» perquè en esdevindrà la Dictadura, vaig dimirir tots els càrrecs oficials i em vaig dedicar a la visita particular. Però linc les Memòries del Congrés del 1927, i, per descomptat, aquell no va ésser de bon tros tan laboriós. Hem tractat temes interessantsíssims. Hi ha hagut ponència que ha estat discutida hores i hores. En aquest aspecte, he de remarcar les presentades pels psiquiatres (doctor Emili Mira, de Barcelona, i Sacristán de Madrid, que foren objecte de singular atenció pels congressistes. També va cridar l'atenció la meua comunicació sobre «La reforma de l'assistència psiquiàtrica a Catalunya», amb la qual hom va poder constatar l'envergadura de l'obra que a Catalunya hem desenvolupat. En aquesta comunicació hi eren exposades a grans línies els resultats de les deliberacions de la Conferència d'Assistència Psiquiàtrica i Higiene Mental convocada per la Conselleria de Sanitat els passats mesos de desembre i gener. La nostra obra va interessar tant als congressistes reunits, que alguns eminències com els doctors Williams de Londres, i Van der Spek, d'Amsterdam, ens demanaren dades de la nostra organització, com a temes per articles i conferències».

MANIOBRAS FEIXISTA

«En alguns dels congressos internacionals que es celebren en aquests

darrers temps i als quals assisteixen representants espanyols han succeït incidents promozats pels representants alemanys, italians o portuguesos, va passar alguna cosa a París? —Incident declaro, no, però hi hagué maniobres, així sí. Fins a la tercera sessió en què vaig intervenir en la discussió d'una ponència presentada pel doctor belga, Vermeulen, ningú no va saber que hi havia un espanyol al Congrés. La presència nostra va causar sensació i, en acabar la discussió, s'aproparen a mi i m'interrogaren sobre la nostra participació a l'estranger. No tinguem cap dubte que aquesta campanya ens ha fet guanyar molts adeptes. Un concert de Pau Casals, una audició de la Còpia Barcelona, l'actuació d'un grup d'esportistes, la intervenció tècnica o científica d'un representant nostre en un Congrés, tenen avui una gran eficàcia en l'aspecte preparand per la nostra causa».

«S'ÉS VIBLÉ EN PAÏSOS ON LA LLIBERTAT I LA INICIATIVA INDIVIDUAL NO COMPTA»

«Quina ha estat l'activitat científica d'Itàlia i Alemanya en aquest Congrés? —Molt pobre. Les tesis sostingudes per alemanys i italians per legislar sobre l'esterilització com a mesura eugènica en la procreïda de les malalties mentals, no varen ésser aprovades pel Congrés. Per cert que el delegat anglès digué que això que Alemanya i Itàlia proposaven, sols és viable en països on la llibertat i la iniciativa individual no compten, però en països on la llibertat existeix i la iniciativa individual és incrementada, aquestes lles són inacceptables. També el Congrés els va ésser advers en un altre aspecte. El delegat d'Alemanya va oferir en nom del seu govern Berlin, com a lloc on celebrar el proper Congrés, però la seva proposició no va tenir altre vot que el d'Itàlia. En canvi es va acceptar la proposta de Rio de Janeiro.

Hem donat, amb el doctor Vives per acabada la conversa. Hem deixat ja de banda les explicacions del que va ésser el Congrés, i tot d'una, com assaltat per un record fugisser, ens diu:

UNA RUSSA QUE PARLA CATALA

«Home, per cert que en aquest Congrés vaig tenir una sorpresa agradabilíssima. L'esposa del director del Manicomí Nacional de Mèxic és russa, es diu Eònia Wervit, i en assabentar-se que era català va venir

a trobar-me. Em va parlar en la nostra llengua i em va fer una explicació emocionada de les bel·leses del nostre folklore i de les cançons populars catalanes que ella havia après quan formà part de la coral del mestre Fontbernat, durant la seva estada a París. Digues-ho, així; perquè sempre fa bonic constatar que es faci trobar pel món gent que ens comprenen i que ens estimen.

Lluís MELENDEZ

LA LLEGENDA

Durant un any, la petita tropa del contrabandista s'estengué per mig França. Entrà a ciutats i pobles, castigà «fermiers», robà a caravanes reials, fets l'amor amb érit, estigué pres cinc vegades, i escapà totes cinc vegades, protegí els pàgesos i perseguí els seus enemics.

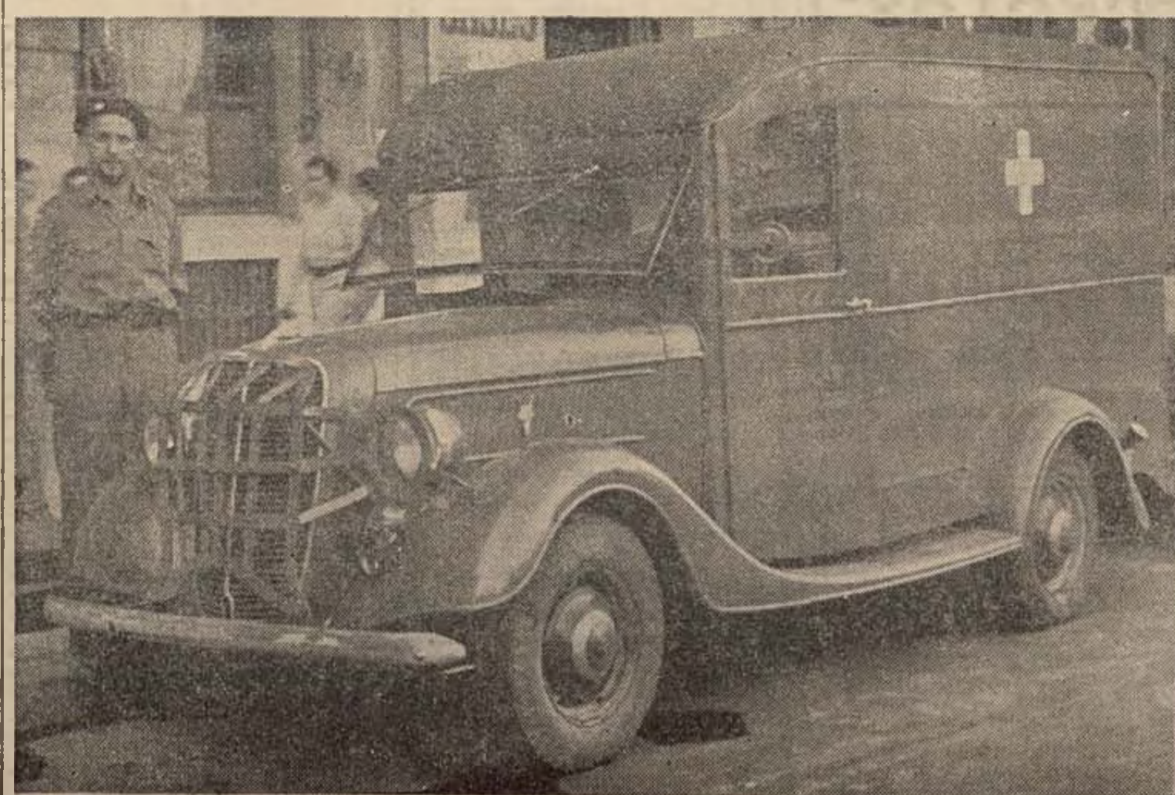
Dotze mesos d'una vida agitada, sense repòs ni treva. Dotze mesos que bastaren per fer de Mandrin un heroi llegendari, una figura estimada pel poble. Aquest oblidà els crims i els robatoris i només recorda les heroïcitats, les vegades que feu justícia, les venjances que aplicà.

LA FI

Les tropes dels «fermiers» no el podien agafar. Les tropes del rei foren

(SEGUEIX A LA PAG. 2)

Els catalans de Nova-York, també...

Han arribat a la nostra ciutat, amb destinació als fronts de guerra, vuit cotxes amovulacionis tramesos per l'"American Medical Bureau to Aid Spanish Democracy". Una d'aquestes vuit unitats és donació del Comitè Català Antifeixista de Nova-York. Els catalans absents de la pàtria també se'n recorden en els moments de dolor... (P.F.)

Els dies 15, 16 i 17

La incorporació a files dels reclutes de la lleva del 1937

Decretada pel Govern de la República la incorporació a files dels soldats útils per a tot servei i aptes per a serveis auxiliars de la lleva del 1937. La Caixa de Reclutament nomena 25 d'aquesta ciutat ha nomenat la presentació dels reclutes reclutats al local que ocupa, situat a l'edifici de Dependències Militars (carrer del Parc, 2, entresol), en els dies i hores següents:

Dia 15. — Districte primer, a les nou del matí; districte segon, a les deu; districte tercer, a dos quarts d'onze; districte quart, a les onze.

Dia 16. — Districte cinquè, a les nou del matí; districte sisè, a les deu; districte setè, a dos quarts d'onze; districte vuitè, a les onze.

Dia 17. — Districte novè, a les quinze hores; districte desè, a les setze; Badalona, Gornet del Besòs i Pla del Besòs, a les setze i mitja.

Més de 200 alemanys detinguts, a la U. R. S. S.

L'AMBAIXADOR NAZI PROTESTA

Naturalment, es veurà privat dels informes que els detinguts devien facilitar-li, com aquells altres expulsats d'Anglaterra...

Berlin, 13. — L'ambaixador d'Alemanya a Moscou ha protestat trop del Govern soviètic contra les detencions de ciutadans alemanys. El comunicat de la DNB exposa que el curs de les últimes setmanes el nombre de les detencions sumen: a Moscou, nou a Leningrad, 3 a Kíiv, 5 a Noosibirsk, 2 a Tiflis i 25 a Kharkov.

La DNB afegix que amb aquestes detencions el nombre d'alemanys detinguts sumen 296 i potser més.

REPRESSIÓ a Romania

Bucarest, 13. — El President de la Federació de sindicats ferroviaris de Romania, George Censu, i el campor i ex-vice-president del Senat, conjuntament amb quatre membres d'aquesta organització, foren detinguts anit per acusar-los de preparar la vaga general de treballadors. La Federació és la més gran organització obrera de Romania.

«LA INTERNACIONAL» HIMNE SUBVERSIU

Bucarest, 13. — El ministre de l'Interior ha prohibit el cant de l'himne internacional per jutjar la subversiva.

A final de setembre

COMENÇARAN LES CONVERSES ENTRE CIANO I DRUMMOND

Londres, 13. — Sir Eric Drummond, ambaixador a Roma, va arribar cap a Escòcia. Des de la seva tornada de Roma, sir Eric Drummond examina amb els seus companys de la Foreign Office diferents qüestions que seran objecte de negociacions entre Londres i Roma. S'assenyala que ha estat fixada la data de finals de setembre per a l'obertura de les negociacions entre ell i Ciano.

A Roma s'indigna i protesten d'una cosa que ens sembla molt natural... tractant-se de mussolinians

Roma, 13. — És desment amb indignació la notícia que el coronel britànic a Palermo hagués estat convidat a abandonar les seves funcions en un hotel de la ciutat per a posar-les a disposició dels oficials italians que hi havien estat maniobrant.